السنة الثالثة والعشرون
جريدة وطنية مديرها ومحررها
الشيخ ج. سانوا ابونظارة
باريس شارع جوفروا ماري نمرة ٦

ABONNEMENTS :
Édition de Luxe avec suppléments et primes, 1 an. 26f »
Abonnement simple, 1 an. 10 »

قيمة الاشتراك سنوياً فرنك ١٥
ومع الصور والعلاوات فرنك ٢٦
النقود ترسل الى الطالب رأساً
بطوابع بوستة او بحوالة تجارية

FONDATEUR
Directeur et Rédacteur en Chef
J. SANUA ABOU NADDARA
6 Rue Geoffroy-Marie, PARIS

عدد ١٠ باريس فى ١٦ شعبان سنة ١٣١٧

المولد السلطاني الحميدي

اسمعوا يا خلانى . مخاطبتى مع صاحبى العثمانى . كتبتها بلغتى الضعيفة التركية . حول صورة هذا العدد البهية . فهتم قولي يا سادة يا كرام . بعد زارنى العثمانى اللبيب ونظر الى الصورة وخاطبني بهذا الكلام . ما احكم هذا الرسم وما ابهى الوانه . حقاً كل من يتأمل فيه يمدحك بقمه ولسانه — فقلت له — لم ارج من ربى . لاعلو شانى ولاشهرة اسمى — قال — نعم انت فقط تريد يا محب المسلمين . ان رسمك هذا يكون مقبولاً لدى امير المومنين . كن على يقين يا اعز الخوان بان رسمك سيعجب مولانا السلطان — قلت — ان شاالله يا سيدا لملاح . اما ارى هذا لا يحتاج لجنس ايضاح . رسمت فيه جميع المسلمين . فى اقامة شعائر المولد السلطانى آخذين — قال — اما ارى بين اهل ديانتي ايها العزيز . فرنسيس وامريكان وانكليز — قلت — نعم لان الاجانب دخلوا فى ملة الاسلام الشريفة . وتظللوا بظل مولانا الخليفة . هل ما علمت ان كثيراً من النحول . بمدينة لندن ونيويورك وليفربول . شيدوا مساجد اسلامية . واسسوا جمعيات ادبية خيرية — قال — فان قلت اذاً ان محبى سلطاننا الجليل آخذين فى الزيادة يوم فيوم . فاكون نطقت بالحق وما على حرج ولا لوم — قلت — قل ما شئت فهذا هو اليقين . وان كل من اسلم من الاجانب يعتبر افدينا خليفة رسول رب العالمين — قال — كلما اكرر النظر فى هذا الرسم العجيب واوافيه . ابتهج من كرور الاشخاص المرسومة فيه لكن اخبرني يا ابا السماحات . لمن يكون ما بايديهم من الزهورات ? — قلت — قصدهم يا صاحب الطلعة البهية . اهداها الى نواب سلطاننا المعظم فى الممالك المحروسة والاجنبية — قال — ارى ابصار الكل شاخصة ناظرة . تلقا سراية يلدز العامرة — قلت — ينتظرون الفرج منها لجميع الاسلام . من نائب المصطفى وخليفة سيد الانام . وكيلون فى علمك ايضاً ان الاسلام . لم يصل الى عدد غزير كهذه الايام — قال — بلغنى ان المومنين . وصلت كميتهم لثلثماية من الملايين . والكل يدعو لمولدنا السلطان عبد الحميد . بطول البقا والملك السعيد — قلت — وما عدا الثلثماية مليون يا ودود . الالوف والربوات من رعاياه النصارى واليهود . وهذا خلاف الامم الاجنبية . التي تتمنى بقاه لعلمها بحبته للتمدن والانسانية — قال — اما اخلاصك وصداقتك ومحبتك لا خذينا لها فرح وحدها . ولذلك ما اردت مع لسونو عدها . لان منذ جلوسه على اريكة الخلافة يا منصان . لم توفر جهداً من امتداحه بالقلم واللسان — قلت — يا افندم لم افعل الا ما وجب على نحو جلالته . ونحو وزراه وارباب دولته . لان عندى جاذب للاسلام وهذا بالطبع والجد . يجعل محبتى لخليفتهم المعظم فائقة الحد — قال — اعرف ذلك وهو يجلى بحفظه وينصره يحبك فيحق لك ان تدعو له فى السر والجهار اناء الليل واطراف النهار . والله يستجيب من كل سائل حبيب . وفى الواقع جاء فالك عليه حسناً راجحاً . حيث منذ وطئت دار السعادة وكل امر صار ناجحاً . فهلم بنا نضم دعانا الصائب الى دعاء الثلثماية مليون وما يتبعهم من اخواننا الاجانب . ونطلب من المولى بان يطيل بقاه . وينصره على اعداه — فرفعت عينى الى السماء وقلت — الهى بلغنى آمالى فى ولى نعمتى ولاحظه بعنايتك الربانية وانصره بتلك الصمدانية . ومتعه بدوام العز وقر عيونه ببلوغه ما ربه من الخير برحمتك يا ارحم الراحمين (ابونظارة)

زيارة الشيخ ابى نظارة للاستانة العليه

نقلم صديقه محمود بك زكى

(تابع لما قبله وهو خطاب الشيخ فى البورسكة الحديد)

فعند ذلك قالت احدى السيدات — ولكن مع الاسف ان درجة التعليم منحطة فى البلاد الاسلامية بالنسبة الى البنات وقل ان تجد فتاة تعرف القراءة والكتابة وبذلك ترى الجهل سائداً بينهن — فاجابها الاستاذ بقوله — انى كنت اود

PARIS. IMP. G. LEFEBVRE 5 & 7. RUE CLAUDE VELLEFAUX. Le Gérant, G. LEFEBVRE.

ان اذكر ما اعلمه عن تقدم نساء الاسلام فى هذا العصر وما وصلن اليه من الارتقاء فى العلم والادب لولا ان هذه السيدة الاديبة اخذتها الغيرة على الجنس اللطيف فقاطعتني حديثي ولذا فاقول انني توجهت بعد زيارتي لمدارس الشبان الى مدارس البنات بالاستانة فرأيت نجاحهن لا يقل عن نجاح الشبان واعجبني اتقانهن القراءة والاعمال البيتية وسمعتهن يضربن البيانو بطرق لطيفة واساليب ظريفة مع كمال الادب وجمال الطلعة واتذكر انني لما تشرفت بزيارة حضرة العلامة النحرير صاحب العطوفة احمد افندي مدحت رئيس تحرير جريدة ترجمان حقيقت رأيت امامه كوما من الورق فسألته عنها فقال هذه تآليف فاضلات العصر المسلمات وهي بين نثر ونظم وقصص وحكايات مترجمة بمعرفتهن من اللغات الاوربية وبهذه المناسبة اكدلي حضرة العلامة المشار اليه بان عدد الكاتبات فى البلاد الاسلامية يزداد يوماً فيوماً . وهذا كله بهمة جلالة سيدنا ومولانا امير المؤمنين الاعظم — فقال احد الحاضرين — دعنا من هذا لئلا تذكرنا بالثلثمائة الف نسمة من الارمن الذين امر بذبحهم لكونهم من المسيحيين — فقال الشيخ بعد ان حلف بشرفه — انني لما تشرفت بالمثول بين يدي الاعتاب السلطانية منذ عامين سألت جلالته عن هذه الاشاعة فقال اعز الله نصره «كيف يليق ان آمر بقتل رعيتي وهم من ابرع العثمانيين واعلمهم بطرق الكسب والتجارة ولهم معرفة بالصناعة وانا الذي رقيت اكثرهم واخذت منهم الاطباء لخدمتي الخصوصية وانتخبت منهم النظار لخزينتي الشاهانية ووظفت منهم الكثير فى الوظائف العالية . هذا واني لا امن عليهم بهذا لان عدالتي تحتم على ذلك وكل راع مسؤول عن رعيته — فقال بعض الحاضرين — اذاً فمن الذي كان سبباً فى احداث هذه المذبحة البشرية — فقال لهم ابو نظارة — وهل غاب عن حضرتكم تلك الدولة الاوربية التي لا اسميها الان رعايةً لاحد ابنائها الحاضر معنا هنا . اليست هي تلك الدولة التى كانت تنادي باسم الشفقة والانسانية والمساواة والحرية حتى انها بهذه الوسيلة بدت تخدم غاياتها الذاتية بتعزيز هذه الامة حتى هيجت افكار الارمن واوقدت نيران البغض والعداء فى قلوبهم ضد الترك وهي التي ارشدتهم الى طرق الضلال وحسنت لهم القبيح وقبحت لهم الحسن وقدمت لهم السلاح وهونت عليهم الكفاح ومدتهم بالنقود ووعدتهم بالمساعدة وتكفلت لهم بالاستقلال وضربت لهم الامثال ولطالما ايدت الباب العالى بالمخابرات للدول الاوربية ولولا حكمة امير المؤمنين لما خمدت نيران هذه الفتنة ولا عادت مياه الارمن الى مجاريها . فكيف لا يحب هذا السلطان العادل ؟ ولو انصف الاعداء الذين يتحاملون على جلالته لقالوا انه السلطان الطاهر لما هو عليه من الانصاف والمساواة و الرأفة وحسن السيرة والكرم وطيب السريرة «البقية تأتي»

مسرت فوق العاده

برای شخص وطن پرست لذتی بهتر و مسرتی بالاتر از آن نیست که در انجمن و محضر بزرگان بلاد متمدنه خاصه در مملکتی مثل فرانسه و شهری چون پاریس که امروز پای تخت علم و صنعت است بشنود که از وطنش سخن رانند و قدمت سلطنت و عظمت ایرا متذکر شوند اگرچه چندیست دست تقدیر از وطن محترم دورم انداخته ولی بمصداق «حب الوطن من الایمان» و بمفاد اینکه بعد صوری مانع قرب معنوی نمیشود آنی از جنت مملکت ایران صانها الله عن الحدثان در مد نظرم نباشد و ترقی او را از خداوند مسئلت نمایم در نمره قبل تفصیلی از جناب عالم کامل شیخ ابونظاره و خیرخواهی او نسبت بملت و دولت ایران عرض کردم اینک مجدداً دلیلی بر اثبات دعوی صادقانه مشار الیه بدست آورده برای استحضار و مسرت خاطر ابناء وطن عزیزم در ایران و سایر ممالک که شایق و مایل بشنیدن ترقیات ایران و شناختن دوستان آن هستند عرض کرد و بعد از این اگر خداوندم توفیق دهد و امنای دولت ابد مدت اجازه فرمایند در روزنامه شریفه ایشان از چیزهای مفیده برای دولت و ملت نگاشته بفرستم درج نمایم

این اوقات برحسب معمول در طالار (مرسی) در محله چهارم شهر پاریس جشنی بزرگ برپا بود و این بنده برحسب دعوت حضور داشت جناب شیخ ابونظاره سلمه الله نطقی در نهایت فصاحت و بلاغت کرده پس از آن شرح مبسوطی از ترقی مملکت فرانسه اظهار داشته و رفته رفته رشته مطلب را به اکسپوزیسیون هزار و نهصد که تقریباً چهار ماه و نیم دیگر موقع افتتاح آن است کشیده و بمناسبت توصیف قشنگی و شکوه و زیبائی عمارت مبارکه ایران و اقداماتی که در ترقی و رونق این بازار عمومی از طرف اولیای دولت نوشته شده ذکر نمود و از صنعت و آثار قدیمه ایران بسیار یاد کرده و از شروع در ترقی و ترویج صنایع و تشکیل شرکت اسلامیه و افتتاح مکاتب و مدارس و رونق بازار علم و صنعت در زیر سایه مبارک اعلیحضرت اقدس همایونی شرحی سخن راند حضار مجلس که تقریباً پنج هزار نفر از اعیان و دانشمندان فرانسه بودند با روی گشاده شیخ را تحسین نمودند چون آثار اتحاد و بشاشت روشنای فرانسه را با دولت علیه ایران باعلی درجه دید مژده تشریف فرمائی موکب همایونی و زیارت لقای مبارک را در موقع اکسپوزیسیون بحضار داده مجلس را به بقای عمر این شاهنشاه ترقی پرست و وزیر بی نظیر حضرت مستطاب اشرف میرزا علی اصغرخان صدر اعظم ختم نمود ناگهان از اطراف صدای تحسین و کف زدن که یکی از علائم مسرت است بلند شده این داعی دولت و خادم ملت سر مباهات و افتخار را بآسمان سود ([illegible])

L'heureux anniversaire de la naissance de S.M.I. le Sultan GHAZY-ABD-UL-HAMID KHAN II.

(19 décembre 1899).

C'est à cette fête Impériale qu'est consacré notre dessin colorié. Il représente, non seulement les Musulmans des quatre coins du monde, mais les Européens amis des Ottomans aussi, qui célèbrent joyeusement cet heureux anniversaire et font des vœux pour la longévité de l'Empereur des Ottomans, Auguste Calife de l'Islam. Que Dieu exauce leurs vœux et accorde à notre Auguste Souverain un règne long et prospère.

ABOU NADDARA.

FRANCE ET TURQUIE.

Dépêche de notre correspondant de Constantinople, 2 décembre 1899 (84 mots).

Croyez pas dépêches étrangères ; tout calme ici. Entente entre nous et France très cordiale. Padischah reçut avec beaucoup de bienveillance Amiral Fournier et suite, le décora grand cordon Osmanieh et contre-amiral Maréchal grand cordon Medjidieh. Plusieurs officiers français furent décorés aussi. Apprenons que départ Amiral Fournier sera mardi et sympathique Ambassadeur Constans partira trois jours après. Nous fîmes chaleureux accueil marins français. Anniversaire naissance Impériale 16 Chaaban. Attendons compte-rendu votre fête pour informer confrères ici. Vive Grand Abd-ul-Hamid ! Vive amitié Turquie-France !

M. R.

Nous avons tenu à publier cette dépêche littéralement pour lui laisser toute son authenticité. Nous avons donc raison de proclamer la cordialité de l'entente franco-turque.

A. N.

L'Inauguration de la Statue de DE LESSEPS A PORT-SAID

Port-Saïd est en fête ; la joie brille dans tous les yeux, illumine tous les visages ; ah ! qu'on le veuille ou non, cette fête splendide est éminemment française ; elle montre le génie de cet homme si admirablement doué, du Grand Français qui fut, du reste, si vaillamment secondé par le vice-roi Saïd et le fastueux Ismaïl.

Notre bien-aimé Khédive Abbas Hilmi II a si bien compris quelle part immense a eue sa vaillante race dans ce travail de géant qu'il a tenu à rehausser par sa présence, l'éclat de l'inauguration de la statue de feu Ferdinand de Lesseps.

La fête actuelle ne le cède en rien à sa devancière. Mais, laissons dormir le passé, si glorieux soit-il, pour être tout au présent.

Port-Saïd, misérable amas de huttes de pêcheurs avant la création du canal de Suez, est l'œuvre de M. de Lesseps qui a jeté les fondations de cette cité importante.

La ville est bondée de monde et la circulation est plutôt difficile ; les hôtels sont littéralement assiégés par une nuée de visiteurs qui arrivent par toutes les voies possibles de terre ou de mer et si ce n'étaient les uniformes rouges abhorrés qui font tache dans la foule et y amènent souvent un éclair de haine, on se croirait au milieu d'une des plus belles fêtes du continent.

L'*Indus*, magnifique steamer des Messageries Maritimes, est arrivé majestueusement dans le port, amenant les invités de la Compagnie du Canal de Suez, parmi lesquels la presse était représentée par les correspondants du *Temps*, du *Figaro*, du *Gaulois*, des *Débats*, du *Petit Parisien*, etc., etc., accueillis à leur arrivée par le prince Auguste d'Aremberg avec la bonne grâce un peu hautaine qui le caractérise.

Notre excellent confrère M. Marius Jauffret, directeur du *Phare de Port-Saïd*, a fait comme toujours magnifiquement les choses. L'amoncellement des drapeaux et les illuminations de ses bureaux étaient du plus gracieux coup d'œil, c'était le *nec plus ultra* du bon goût.

La statue de F. de Lesseps est recouverte d'un voile qui tombera devant S. A. le Khédive et un coffret en cuivre, véritable œuvre d'art, dessiné par M. Quellence, exécuté dans les ateliers de la Compagnie du Canal, contiendra un registre où tous les invités pourront apposer leurs signatures et qui sera ensuite scellé sous le socle de la statue.

Dès sept heures du matin, par un soleil qui semblait vouloir ajouter la splendeur de ses rayons aux magnificences de la fête, les employés et ouvriers de la Compagnie du Canal vinrent par groupes prendre leurs places et successivement le quai François-Joseph fut noir de monde. A neuf heures arrive S. A. le Khédive, tout le monde se lève et se découvre, les musiques jouent l'hymne khédivial et, au milieu d'un profond silence, la statue est découverte.

Ce bronze est, nous le croyons, une des plus belles œuvres de Frémiet. F. de Lesseps est représenté indiquant la route à suivre et son bras est dirigé vers l'Orient.

S. A. le Khédive, d'une voix ferme et bien timbrée, a lu un éloquent discours auquel a répondu le prince d'Aremberg : les deux orateurs ont été mille fois applaudis ; enfin M. Charles de Lesseps, d'une voix émue, a exprimé toute sa reconnaissance tant au souverain d'Egypte qu'à M. le prince d'Aremberg.

A dix heures vingt, la cérémonie était terminée et la foule s'est écoulée lentement par groupes, causant de cet événement et se préparant à s'amuser pendant ce beau jour.

Il est à remarquer que, contrairement à ce qui se passe d'habitude dans ces sortes d'assemblées, aucune discussion n'est venue troubler cette belle fête : aussi doit-on en remercier vivement les organisateurs du service d'ordre. Le bal du soir à bord de l'*Indus* a été magnifique ; cet immense steamer était pavoisé et décoré de fleurs avec le plus grand luxe.

S. A. le Khédive, le visage rayonnant, a fait son entrée au bal ayant au bras Mme la Comtesse de Lesseps qui portait en sautoir le grand cordon de l'ordre de Marie-Louise et après un souper servi avec la plus grande recherche, le Khédive quittait le bord vers dix heures.

Enfin nous ne pouvons que remercier la Compagnie pour l'amabilité qu'elle a eue envers ses invités et la bonne chère qu'elle leur a fait faire.

E. GREMILLON ET DE SAINT-BONNET.

TROIS DISCOURS DU CHEIKH ABOU NADDARA.

(30me, 31me et 32me depuis le 1er janvier 1899.)

Le Cheikh a prononcé ces trois discours, le 19 novembre, à la distribution des prix de la Société des Sauveteurs-Ambulanciers, présidée par M. le Dr Heiser ; le 25 du même mois, à la fête de la Fanfare de Sceaux, présidée par M. Gervais, député ; et le 3 décembre, à la remise du drapeau des Vétérans de la XIe Section, présidée par M. Pollet. Abou Naddara a parlé de l'Exposition de 1900 et des Sections Impériales de Turquie et de Perse ; il a fait l'éloge du remarquable discours de M. Delcassé, Ministre des Affaires étrangères et prouvé les vives sympathies des populations musulmanes pour les Français. Voici les vers par lesquels il a terminé ses trois discours. — HILMI.

A la distribution des Prix des Sauveteurs ambulanciers.

J'assiste heureux à votre fête,
Chers Sauveteurs Ambulanciers,
Et, joyeux, j'orne votre tête
D'une couronne de lauriers.

Je célèbre dans mon langage,
Votre amour de l'humanité
Et rends respectueux hommage
A votre noble Société.

Cœurs généreux, sensibles âmes,
Que de dangers vous ne bravez !
A la fureur des flots, des flammes,
Que de victimes, vous nous sauvez !

Vous méritez les récompenses
Que votre digne Président,
Au milieu des réjouissances,
Vous décerne le cœur content.

Je vous le dis sans flatterie :
Vous surpassez vos devanciers,
De vous, fière est votre patrie,
Chers Sauveteurs Ambulanciers.

Au banquet de la Sainte-Cécile à Sceaux.

Si tu veux plaire à notre ville
Et n'y subir aucun échec,
En l'honneur de Sainte Cécile,
Chante la France, ô noble Cheikh.

Ainsi parlent Reddon, Charaire (1)
Qui représentent Sceaux si bien.
Je leur dis alors : « Pour vous plaire,
Que ne ferait l'Egyptien ?

Votre accueil gracieux, aimable
Me console et me rend heureux ;
Hospitalière est votre table
Et votre vin est généreux.

Puis, vos discours pleins d'éloquence
Réveillent l'amour dans mon cœur,
L'amour sacré de votre France
Que je célèbre avec ardeur.

Depuis vingt ans, je suis son hôte
Sans qu'elle me le reprocha ;
Je ne lui paie aucune note
Et suis traité comme un Pacha.

Ce n'est pas pour ça que je l'aime
Et fais des vœux pour sa grandeur ;
Mais c'est parce qu'elle est l'emblème
De la droiture et de l'honneur.

Elle ne ferait pas la guerre,
Comme Albion, pour s'enrichir,
Mais pour rendre libre et prospère
Le peuple qu'on veut asservir.

Les soldats de l'indépendance
Qui font trembler les oppresseurs,
C'est vous, vaillants enfants de France,
Des opprimés les défenseurs.

Ces vertus rares et sublimes,
Qu'admire en nous l'humanité,
M'ont inspiré ces quelques rimes,
Pour un toast à votre santé.

Mes compliments, Reddon, Charaire,
Pour votre musique de Sceaux,
A son succès, je bois mon verre
En savourant ses doux morceaux. »

(1) Le Dr Reddon est le président de la Fanfare de Sceaux et M. Charaire est le maire de la ville.

A la remise du Drapeau aux Vétérans de la XIe Section.

Ma muse, enfourche un bon mulet,
Pas de ceux de l'armée anglaise,
Et viens complimenter Pollet,
Qui, de te voir sera bien aise,

Pollet est le cher Président
De la section qui t'invite.
Quitte donc l'Egypte un instant
Et cours à Paris ; mais fais vite.

Te voilà, Muse ! Quel bonheur !
Touche ta lyre nilotique,
Dont les accords pleins de douceur
Charment tout cœur patriotique.

Chante les Vétérans français
Qui, sur les flots et sur la terre,
Remportaient de si grands succès,
Qu'on les nommait Foudres de guerre.

Sur les monts, sur les océans,
A se battre, malgré leur âge,
Sont toujours prêts les Vétérans,
Tant indomptable est leur courage,

Qu'un peuple tente d'envahir
Le sol de leur France chérie,
Nous les verrons tous accourir
Au cri de : « Vive la patrie ! »

De tes soldats jeunes et vieux,
Sois fière, ô France bien-aimée,
Vive ton drapeau glorieux !
Vive ta valeureuse armée !

Hommage au Cheikh Abou Naddara.

SONNET.

Sous le voile étranger de ta parole ardente,
Couleur de soleil clair, couleur de flamme et d'or,
Transparaît devant moi ton âme indépendante,
Comme on devine l'aigle, en plein ciel, à l'essor.

Ma muse a trop tôt fait d'épuiser son trésor
Pour espérer fixer le songe qui la tente :
Dire l'Egypte en deuil ferait reculer Dante.
Et seul un Firdouçi t'égalerait encor.

Fantômes d'Orient qui flottez dans mon rêve,
Visions du rivage où le soleil se lève,
Pressentiments subtils, enfuis d'un vol si prompt,

Allez dire au Proscrit, dont vous bercez le front,
Que vous m'êtes venus, ce soir, chanter sa gloire,
Et que pour son pays il veut une victoire !

Philéas LEBESGUE, homme de lettres.

Vingt-troisième Année

FONDATEUR
Directeur et Rédacteur en Chef
J. SANUA ABOU NADDARA
6, Rue Geoffroy-Marie, PARIS

Le Journal d'Abou Naddara

Toute communication et demande d'abonnement doivent être adressées au Directeur du Journal

N° 10. — 15 Décembre 1899

ABONNEMENTS :
Avec la revue Attawadod et suppléments.... 1 an. 26 f
Abonnement simple, 1 an. 15

L'heureux anniversaire de la naissance de S.M.I. le Sultan GHAZY-ABD-UL-HAMID KHAN II.

بيان هذا الرسم فى مقالة المولد السلطانى الحميدى

شيخ ابو نظاره ايله بر
عثمانلى آره سنده مكالمه

عثمانلى — بك كوزل! شوكوزملك
اولنده كى رسمده الك كوزل رنكلر پارليور
نره ده بويلك بر موفقيته نائل اوله جقدر.
هربونى كوره جك اولانه حيرتنده
قاله جقدر وچارچوده ايچنده بيله
قويه جقدر ينه اميدم.
شيخ. — تركلر حقيقة بك شطارتلى
وسوكيلى بر قومدر. لكن بو رسم
ايچون يالكز برشى آرزو ايديورم...
ع. — آكلادم. سوكيلى پادشاهمز
عندنده رغبت بولسونده ايسته يورسك
دكلمى؟ مستريح اول شيخ افندى!
زيرا خوشنه كيده جكنه شبهه يوقدر
ش. — رسمك نه يه دلالت ايتديكنى
تعريفه حاجت كوره ميورم. شوكتلو
پادشاهمز غازى عبد الحميد خان ثانى
حضرتلرينك ولادتنى تبريكه كلمسه اولانه
دنيانك بالجمله اسلاملرنى كوستريور
ع. — لكن شو مذهب شريفى ايچنده بر
چوقده امريقالى انكليز فرانسز دخى واردر.
ش. — بونلر الفت ايتمسه اوروپالسلردر.
لوندره ده ليورپولده نيويورقده برچوق
جماعات اسلاميه موجود اولديغنى
بيلميورميسك؟ طريق هدايته كيرن لجنبيلرك
عددى هركون تكثر ايتديكى معلومدر.
ع. — بونلرك كافه سى حضرت پادشاه
افندمزى سويورلرمى؟
ش. — هم سويورلر. وهم خليفه
مسلمين ووكيل دين سيد پيغمبرى
صفتيله عرض عبوديت ايدرلر
ع. — رسمكه باقدقجه دها زياده
خوشمه كيديور. رسمده كى اركك
قادين چوجقلرك نه قدر ممنون و
متشكر اولدقلرى چهره لرنده بللى اولور
لكن شو كوزل چيچكلرى كيمه كوتوريورلر؟
ش. — بونلر داخلى وخارجى سلطنت
سنيه نك مامورلرينه مخصوصدر.
ع. — لكن جمله نك كوزلرى يلديز سراى
همايون طرفنه طوغرى متوجهدر.
شوكتماب افندمز حضرتلرنده اسلام
منيك علويتنه مظهرتنه انتظار
ايتديكده اولدقلرى آكلاشيليور.
ش. — بك ذكى بر ذات اولديغك
كرمش بيان ايتمزمى اللطفيله بيلديرور

له دنياده بولنان اسلاملرك مقدارى هيچ
بر وقت بوكونكى عددى بولمامش ايدى.
بوكون اوچيوز مليون عدد اسلام
موجود اولوب دنيانك قطعات مختلفه
سنده بولنيور
ع. — ماشاالله! دعاك اولسونكه سوكيلى
پادشاهمزك بقاى حياتنى تمنى ايدن
اوچيوز مليون مخلوقات واردر.
ش. — تبعه صادقه سى ميانده برچوق
بيك موسوى وخرستيان دخى بولنور. برده
كرك افعال انسانيتكارانه سى وكرك
مدنيتك تعميمى مقصديله صرف ايده كلديكى
اولديغى سعى وغيرتى ايچون احترامات
مخصوصه ده بولنان بويله اوروپالى ده واردر
ع. — بك طوغرى. لكن سنك ده پادشاه
افندمزه قارشو حسيات صداقتكارانه كى
بيليورم. تخت عاليت عثمانيه يه يوم جلوس
سنه برى هدايه سنه سى كرك آثار كره
وكرك نظمكرده تكرار ده كيرو قالماديسك
ش. — مقصدم وظيفه مى اجرا ايتمكدر
دين مبين احمديه واسلاملرك فضائل
اخلاقيه سيله ارساننه خودده العاده بر رغبت
وحرمتده بولنديغمى دائما سويلرم. بو
حالده امير المؤمنين اولانه حضرت
خلافتپناهى يى سومه ملك قابلمى يا؟
ع. — شو حالك اولديغك احتمالات
عبوديتكارانه يه قارشو مظهر اولمقده
اولديغك بويله الطاف وتوجهات
شاهانه يه حقيقة مستحقسك. شيخ
افندى حضرتلرى! سوكيلى پادشاهمزك
بقاى حياتى وتوافر شان وشوكتى ايچون
جناب حقه دعا ايت. پايتخت سلطنت
سنيه يه آياق باصديغك كوندنبرى
پادشاهمزك سعادتى آرزو هرطرفده
آثار ترقى كورديكده اوچيوز مليون اسلام
واوروپالى متعدد دوستلرمزله برلكده اولارق
منبع مفخرمز وخليفه اسلام غازى
پادشاهمزك معتادمز اولان دعاسنى تكرار ايدلم
ش. — (كوزلرينى سمايه قالديره رق)
يا ارحم الراحمين! شو عاجز قولكك دعاسنى
قبول ايت! ارضه اوزرنده وكيلك اولان
پادشاهمزى عوارض كونيه دن مصون قيل!
حياتنى تمديد ايت! شان وشوكتنى
مزداد قيل! پادشاهم شوكتكله
بيك ياشا! آمين!
(ابو نظاره)